№ 29 (361). Rok III. Warszawa, 6 lutego 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonpareli. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 29 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 20 mk.

Adres: Sanatorska 12, (pałac Bianka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 29-go.

1. *Rozporządzenia Komisarza Rządu:* Okólnik № 12.
2. Okólnik w sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy o opłatach stemplowych od rachunków i kwitów.
3. Rozporządzenie o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonemi na obszarze W. M. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar W. M. Gdańska.
4. Kronika.
5. Ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIA KOMISARZA RZĄDU.

Okólnik № 12.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej m. st. Warszawy.

Utrzymujący sklepy ze sprzedażą wody sodowej występują z podaniami o pozwolenie na przemianowanie tych przedsiębiorstw na kawiarnie i herbaciaciarnie.

Ze względu, że sklepy ze sprzedażą wody sodowej składają się zazwyczaj z jednej ubikacji a pomieszczenia takie na prowadzenie kawiarni lub herbaciarni są nieodpowiednie, przeto dla uniknięcia zbędnego wyznaczenia komisji oględzinowej, Komisarjat Rządu niniejszym wyjaśnia, że w myśl dotąd obowiązujących przepisów sanitarnych lokal na prowadzenie kawiarni lub herbaciarni, poza warunkami sanitarnemi winien składać się przynajmniej ze sklepu-bufetu, pokoju i kuchni zaopatrzonej w wodociąg i zlew. Podania o pozwolenie na rzeczone przedsiębiorstwa w lokalach nieodpowiedających tym warunkom zupełnie nie będą uwzględniane.

Z. Beczkowicz
w. z. Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę.

Okólnik L. 64|22|S|IV.

Depart. Podatk. i Opłat Min. Sk.

w sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy o opłatach stemplowych od rachunków i kwitów.

Z powodu nasuwających się wątpliwości przy stosowaniu przepisów ustawy z 28-go października 1921 r. (Dz. Ust. R. P. N-r 92, poz. 676), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

I. Art. 12 powołanej ustawy ustanawia opłatę stemplową od „poświadczeń odbioru zakładów lombardowych, instytucji kredytowych lub domów bankowych, wystawianych na dowód złożenia w tych instytucjach sum pieniężnych na rachunek przejściowy, celem przekazania, albo jako wkład terminowy lub bezterminowy, albo jako wkład oszczędnościowy".

Wobec brzmienia tego przepisu pod wyrażeniem „sumy pieniężne" należy rozumieć tylko wpłaty gotówkowe, z czego wynika, że zawiadomienia o przelewach bezgotówkowych, polegających na przenoszeniu pozycji książkowo z jednego rachunku na drugi, nie podlegają tej opłacie.

Interpretację tę należy analogicznie stosować także do poświadczeń odbioru, określonych w art 13 ust. 1 cytowanej ustawy, t. j. do poświadczeń zwrotu wartości, wymienionych w art. 12 ust.

II. Praktykowane w bankach przy wypłatach zleconych poświadczenia odbioru, wystawione podwójnie, a z pojedyńczą ważnością (z których jedno zatrzymuje instytucja wypłacająca jako dowód dla siebie, a drugie odsyła zleceniodawcy, jako dowód dla niego), podlegają w regule, jako 2 samoistne dokumenty, każdy oddzielnej opłacie stemplowej

Wyjątek od tej zasady zachodzi wówczas, jeżeli takie poświadczenie odbioru wystawia bank lub kupiec w formie listów kupieckich (bankowych i t. p.); w tym bowiem przypadku ma zastosowanie ustęp drugi artykułu 15, wedle którego podlega opłacie tylko jeden list, t. j. ten, który zastępuje właściwe pokwitowanie. Następne listy są wolne od opłaty, o ile są tylko powtórzeniem pierwszego listu i są wystawione w tym samym przedmiocie i dla tej samej osoby.

III. 1) Listy bankowe, zawierające obliczenie należności za sprzedane klijentowi papiery wartościowe (efekty), są wprawdzie rachunkami, lecz są wolne od opłaty stemplowej od rachunków, ponieważ art. 8 ust 3 Ustawy o podatku giełdowym z 2 lipca 1921 r. w przedmiocie uwolnienia takich rachunków utrzymany został w mocy artykułem 32 ust. 3 Ustawy z dnia 28 października 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr 92, poz. 676).

1) Rachunki, dotyczące nabytych lub sprzedanych dewiz lub walut zagranicznych z własnych zasobów banku, podlegają opłacie stemplowej w wysokości, ustalonej w art. 1 ust. z dnia 28 października 1921 r., chociażby były wystawione w formie listu.

O ile jednak z treści rachunku (list) wynika, iż kupno lub sprzedaż zostały dokonane sposobem komisowym, to podstawę obliczenia opłaty od rachunku (art 1 ust.) stanowi tylko należność, wykazana z tytułu prowizji i ewent. kosztów.

3) Również przy rachunkach, zawierających obliczenie za weksle dyskontowane, podstawę obliczenia opłaty stemplowej stanowi tylko kwota ewent. policzonych prowizji i kosztów własnych.

IV. Poświadczenia odbioru weksli, czeków, przekazów lub frachtów, oddanych do inkasa lub do eskontu, nie należą do poświadczeń odbioru, przewidzianych w art. 12 ust. z dn. 28 października 1921 r. i są temsamem wolne od opłaty stemplowej.

V. Wyciągi z rachunków bieżących (kontokorenty), o ile nie mają cech rachunku, wskazanych w art. 2 ustawy z dnia 28 październ. 1921 r., nie podlegają opłacie, unormowanej tą ustawą, lecz opłatom, ustanowionym dla tego rodzaju dokumentów w dotychczasowych przepisach o opłatach stemplowych, obowiązujących w poszczególnych b. dzielnicach.

VI. Listy, zwane także: „zgodne potwierdzenia", praktykowane przy obliczeniach wzajemnych „nostro", któremi to listami instytucje, posiadające rachunek bieżący, donoszą gerentowi tego rachunku, że podane im przez gerenta pozycje znalazły w porządku i zaksięgowały zgodnie z podaniem, nie podlegają opłacie, jako rachunek.

O ile zaś przedstawią się, jako wyciągi z rachunków bieżących, podlegają opłatom, wskazanym w ustępie poprzednim.

VII. O ileby instytucje, wymienione w artykule 12 ustawy, chciały uiszczać bezpośrednio w gotówce także opłaty stemplowe od poświadczeń odbioru, co do których przepis § 14 rozp. wykonaw. od cytow. ustawy nie nakłada na nie obowiązku uiszczenia opłat w sposób bezpośredni, to zezwoleń w tym kierunku udzielają Izby Skarbowe.

Warszawa, d. 21/I—1922 r.

Minister Skarbu:
w z. (—) *Markowski.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych
z dnia 23 stycznia 1922 r.

o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonemi na obszarze W. M. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar W. M. Gdańska.

(Dokończenie)

C. Zwłoki.

Zwłoki przyjmuje się do przewozu za bezpośrednim listem przewozowym na zasadzie ustawowych postanowień, obowiązujących na odnośnych obszarach.

2) W komunikacji między Polską i W. M. Gdańskiem stosuje się następujące zasady:

a) z Polski do stacji W. M. Gdańska odprawia się zwłoki na podstawie bezpośrednich (przerachowanych) taryf polskich. Należność pobiera się z góry aż do stacji przeznaczenia;

b) w kierunku odwrotnym, t. j. ze stacji W. M. Gdańska do Polski oblicza się przewoźne do stacji przeznaczenia, mianowicie: za przestrzeń gdańską do taryfowego punktu rozdzielczego wedle taryf gdańskich i za przestrzeń polską od taryfowego punktu rozdzielczego do stacji przeznaczenia wedle taryf polskich. Opłaty pobiera się w walucie gdańskiej za całą przestrzeń, przeliczając należności polskie według kursu, ustalanego, co pewien czas. Na życzenie płacącego pobiera kolej należności za linje polskie w walucie polskiej.

3) Opłaty w komunikacji tranzytowej pomiędzy polskiemi stacjami przez obszar W. M. Gdańska oblicza się na podstawie taryf polskich za całą odległość.

D. Komunikacja towarowa.

1) Towary i zwierzęta przyjmuje się do przewozu tak w komunikacji między Polską i W. M. Gdańskiem, jak i tranzytowej za bezpośredniemi listami przewozowemi.

W komunikacji między Polską i W. M. Gdańskiem używa się wewnętrznych listów przewozowych z tekstem polsko-niemieckim. Aż do dostarczenia nowych formularzy można używać dotychczasowych formularzy z tekstem w jednym języku. W komunikacji tranzytowej można uzyskać zamiast rzeczonych listów przewozowych

z tekstem polsko-niemieckim także takich listów przewozowych, których używa się w komunikacji wewnętrznej kolei nadawczej.

Oświadczenia nadawcy w liście przewozowym, uskutecznia się w języku tego obszaru, w którem przyjęto towar do przewozu. Na granicy, o ile zachodzi potrzeba, ma przejmująca kolej przetłomaczyć piśmienne dane listu przewozowego. Kolej uważa się w tym wypadku za mandatarjuszkę nadawcy, który sam ponosi wszelkie skutki, wynikające z ewentualnego niedokładnego przetłomaczenia. Nadawcy przysługuje jednakowoż prawo oświadczenia piśmienne w liście przewozowym podać w obu językach.

Nadawca obowiązany jest dołączyć do listu przewozowego wszelkie zezwolenia wywozu, przywozu, lub przewozu tranzytowego odnośnego obszaru, wymagane dla danej przesyłki.

Kolej nie jest obowiązana do badania autentyczności tych dokumentów. W razie stwierdzenia braku lub nieprawidłowości rzeczonych dokumentów na stacji nadawczej, kolej ma prawo nie przyjąć przesyłki do przewozu. Jeżeli to stwierdzenie postąpiło dopiero na stacji pośredniej, względnie odbiorczej, kolej może przesyłkę zatrzymać i oddać do rozporządzenia nadawcy, który ponosi powstałe z tego powodu wydatki (oddanie na skład, składowe, postojowe i t. p.).

2) Podstawę dla umowy o przewóz stanowią wewnętrzne przepisy taryfowe i przewozowe kolei żelaznych, biorących udział w przewozie towarów.

3) Odprawianie w komunikacji pomiędzy W. M. Gdańskiem a Polską odbywa się w ten sposób, że dla przestrzeni gdańskiej aż po taryfowy punkt rozdzielczy stosuje się taryfy gdańskie, dla linji polskich taryfy polskie.

4) Należność przewozową pobiera się:

I. W komunikacji ze stacji W. M. Gdańska do Polski:

a) albo z góry za całą przestrzeń;
b) albo z góry tylko do taryfowego punktu rozdzielczego w walucie gdańskiej z przekazaniem reszty w walucie polskiej na odbiorcę.

II. W kierunku odwrotnym, t. j. z Polski do stacji W. M. Gdańska:

a) albo z góry za całą przestrzeń we właściwych walutach;
b) albo z góry do taryfowego punktu rozdzielczego w walucie polskiej z przekazaniem reszty na odbiorcę;
c) albo całe przewoźne przekazuje się na odbiorcę.

Opłaty pod I a) i b) oraz II b) i c) pobiera się w Gdańsku w walucie gdańskiej, przeliczając należności polskie według kursu, ustalanego co pewien czas. Na życzenie płacącego pobiera kolej należności za linje polskie w walucie polskiej

5) Opłaty w komunikacji tranzytowej pomiędzy polskiemi stacjami przez obszar W. M. Gdańska oblicza się na podstawie taryf polskich za całą odległość.

6) Dla obliczeń przewoźnego za przestrzeń od taryfowego punktu rozdzielczego do stacji przeznaczenia miarodajne są taryfy, obowiązujące na danym odcinku w dniu przejścia przesyłki przez rzeczony taryfowy punkt rozdzielczy.

7) Wydatki w gotowiźnie. zaliczenia i ubezpieczenia terminu dostawy wyłącza się w komunikacji między W. M. Gdańskiej z jednej, a Polską z drugiej strony.

8) Odpowiedzialność kolei za zaginięcie, brak, uszkodzenie i przekroczenie terminu dostawy wobec uprawnionego nadawcy lub odbiorcy określają postanowienia przepisów przewozowych i taryfowych, obowiązujących na odnośnych obszarach. Odstąpienie praw, wynikających z powyższych przepisów komu innemu, jak nadawcy lub odbiorcy, jest niedopuszczalne.

9) Bez dalszego dowodu można uważać za zaginioną:

a) przesyłkę pośpieszną, jeżeli najpóźniej 45 dnia po nadaniu nie nadeszła do stacji przeznaczenia:
b) przesyłkę zwyczajną, jeżeli przy odległościach do 200 km. najpóźniej dnia 60, zaś przy odległościach powyżej 200 km. najpóźniej dnia 90 po nadaniu nie nadeszła do stacji przeznaczenia.

Przy obliczaniu powyższych czasokresów nie uwzględnia się jednak czasu trwania manipulacji celnych na stacjach pośrednich, o ile takowe będą istniały.

10) Rozdzielczemi punktami taryfowemi, do i od których obliczać się ma należności przewozowe według taryf polskich względnie gdańskich, są następującp stacje:

a) na odcinku Gdańsk-Tczew i na odcinku Tiegenhof-Tczew stacja Tczew;
b) na odcinku Hohenstein-Skarszawy stacja Gołąbiewko;
c) na odcinku Praust-Kartuzy stacja Stara Piła;
d) na odcinku Gdańsk-Wrzeszcz-Kartuzy stacja Kokoszki;
e) na odcinku Gdańsk-Wejherowo stacja Kack Mały.

E. Postanowienia końcowe.

Powyższe zasady dotyczą zarówno ogólnych przepisów taryfowych, jak i sposobu obliczania opłat przewozowych oraz należności ubocznych, klasyfikacji towarów, wysokości stawek i t. p.

Należności narosłe na stacjach pośrednich lub granicznych zalicza się wedle przepisów taryfy, obowiązującej w okręgu danej stacji pośredniej lub granicznej.

Zasady i przepisy niniejszego rozporządzenia nie odnoszą się do komunikacji między Polską a Gdańskiem przez Mławę, Iławę (Deutsch Eylau) i Malbork (Marienburg).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1922 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 6-go września 1920 r. o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami położonemi na obszarze W. M. Gdańska oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar W. M. Gdańska (Dz U. R. P. z 1920 r. Nr. 87, poz. 576).

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Sikorski.*

Minister Skarbu:
w z. *B. Markowski*

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Henryk Strasburger.*

KRONIKA.

INSTYTUT PRAKTYCZNEJ PSYCHOLOGJI.

Powstał w Polsce pierwszy „Instytut Praktycznej Psychologji" urządzony na wzór zagraniczny, a mający na celu zwiększenie sprawności, lub też wydajności pracy. oraz zastosowanie Psychotechniki w przemyśle i handlu. Do sfinansowania Instytutu w znacznej mierze preyczynił się Polski Bank Handlowy. Kierownikiem Instytutu jest Dr. Kazimierz Radwan Pragłowski. Do Zarządu należy Dyrektor Banku p. Piotr Zawadowicz. Prezesem Rady Nadzorczej jest Dyretor Banku p. Antoni Doerman. Do komisji naukowej należą prof. uniw. Dr. med. Paweł Gantkowski, prof. uniw. Dr. fil. Stefan Błachowski, prof. uniw. Dr. fil. Florjan Znaniecki i p. Nicefor Perzynski Naczelnik Wydziału Oświaty Pozaszkolnej.

MONOPOL TYTUNIOWY.

Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu podaje do wiadomości: W dniu 1-go lutego r. b. P. Minister Skarbu w obecności pp. dyrektora departamentu dr. Mikuleckiego i dyr. monopolu tytuniowego Zakrzewskiego przyjął delegację robotników fabryk wyrobów tytuniowych b. dzielnicy pruskiej, która przedstawiła obawy tych sfer wobec projektowanej ustawy o monopolu tytuniowym. Odpierając wywody niektórych delegatów, P. Minister wraz z dyrektorem departamentu dr. Mikuleckim udzielili szczegółowych wyjaśnień i stwierdzili autorytatywnie, że wobec potrzeby powiększenia produkcji tytuniowej w Polsce niema mowy o zamykaniu odpowiednio urządzonych fabryk tytuniu lub o wywiezieniu, względnie przeniesieniu, maszyn fabrycznych z b. dzielnicy pruskiej do innych dzielnic; wobec konieczności zaś powiększenia produkcji krajowej, ilość robotników nietylko się nie zmniejszy, lecz przeciwnie będzie zwiększona i niema przeto obaw, by miało nastąpić bezrobocie.

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Zelcer Marcin, Miodowa 7. 742-3
Ciesielska Stefanja, Przemysłowa 2. 3-3
Nordwind Fajwel, Gęsia 33. 4-3
Montlak Lejzor, Dzielna 56. 5-3
Ryczywół Lejzor, Wołowa 6. 6-3
Lejzerowicz Pinches-Pinkus, Gęsia 79. 50-3
Mineberg Chil-Abram, Żelazna 37. 1-3
Szwarcman Nuta, Miła 47. 2-3
Tryfon Wacław, Browarna 18. 4-3
Lichtensztejn Josef-Jankiel, Nalewki 20. 5-3
Poprzęcka Małgorzata, Poznańska 12. 6-3
Prickier Krejna, Leszno 78. 7-3
Freibaum Moszek, pl. Kazimierza W. 4. 8-3
Majewska Marta, Pańska 21. 9-3
Cwerner Berek, Nowiniarska 16. 60-3
Zilberberg Icek-Dawid, Smocza 8. 2-3

Gutsztadt Judel, Twarda 16. 3-3
Martynowski Roman, Ząbkowska 46 4-3
Swiątek Piotr, Radzymińska 43. 765-2
Tyblewska Zofja, Sosnowa 10. 8-2
Butlow Gustaw, Nowolipki 16. 9-2
Melnikier Mojsze, Zabłocie. 72-2
Lesselrot Hersz-Binem, Elektoralna 14. 4-2
Juchniewicz Jadwiga, Czerniakowska 181. 5-2
Borensztein Chaja, Wołyńska 2. 7-2
Chojnacka Florentyna, Nowomiejska 14. 81-2
Kąkolewska Antonina, Złota 6. 2-2
Szynk Ruchla, Stawki 49. 3-2
Kapłan Mejer Izaak, Dzielna 9. 4-2
Sobkowiak Marcin, Piotra Skargi 71. 787-1
Syrkus Ruchla, Nowolipie 21. 8-1
Stefanowska Aniela, Młynarska 60, 90-1

Radwanowicz Masia, Mylna 9. 1-1
Borski Jan Maurycy, Żórawia 47. 2-1
Rotblit Abram, Żelazna 52. 4-1
Klepfisz Lejb. Radzymińska 25. 5-1
Majchrówna Michalina, Mariensztadt 15. 6-1
Stolarska Julja, Sowia 3. 7-1
Adamska Michalina, Swieża 4. 800-1
Szewczyk Mieczysław, Ogrodowa 50. 1-1
Kaczyńska Antonina, Chmielna 32. 2-1
Zieliński Walenty, Nowiniarska 12. 3-1
Szpet Rachela, Marszałkowska 137. 4-1
Fejn Judka, Muranowska 7-9. 5-1
Zaleski Stanisław, Konopacka 15. 7-1
Buterman Adolf, Zielna 8. 8-1
Sztencel Zofja, Złota 39. 9-1
Kuśmierczyk Wiktor, Puławska 10. 10-1

Zgubiono kartę powołania i paszport Komara Mejera, Franciszkańska 10. 747-3

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Wojdata Maksymiljana, Wronia 24. 748-3

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Miśkiewicza Wacława, Górczewska 6. 749-3

Zgubiono paszport, zaświadczenie demobilizacyjne 5 p. p. l. i zaświadczenie D-wa Zbrojowni Warsz. Rogalskiego Dyonizego, Pawia 75. 753-3

Zgubiono kartę zwolnienia Maciejewskiego Mieczysława, Al. 3 Maja 7. 761-3

Zgubiono zaświadczenie Nr 744 wydane przez Kom. Rządu Kołodnej Tauby, Ceglana 1. 866-2

Zgubiono bilet wojskowy odroczenia Szczeblewskiego Daniela Kazimierza. Wronia 57. 767-2

Zgubiono paszport i kartę powołania Himmla Szlamy Menachema, Dzielna 51. 770-2

Zgubiono paszport zagraniczny Brucha Karasa, Muranowska 50. 771-2

Zgubiono kartę powołania Bursztyna Joska, Otwock. 773-2

Zgubiono bilet dorożkarski numer 406 Zawadzkiego Ignacego, Krochmalna 85. 776-2

Zgubiono kartę demobilizacyjną Gelfisza Chaima, Twarda 4. 778-2

Zgubiono od roworu numer 794 Brorcisza Jana, Fredry 6. 779-2

Zgubiono kartę demobilizac., legitymację od Krzyża Waleczności i inne Sobieniaka Władysława, ul. Piękna 25. 780-2

Zaginął dowód osobisty wydany w Starostwie Rówieńskiem Kreslera Hersza, Muranowska 34 785-1

Zgubiono paszport i kartę powołania Kraławera Dawida Szlamy, Otwock. 786-1

Zgubiono zaświadczenie Komisarjatu Rządu Nr 421n, Erenberg Ewsieja. 789-1

Zgubiono bilet na prawo jazdy dorożką Jasińskiego Stanisława, Prosta 52. 793-1

Zgubiono paszport i kartę demobilizacyjną Milgrama Idela, Nowiniarska 11. 798-1

Zgubiono numer dorożkarski 339 Kowalskiego Jana, ul Okopowa 46. 799-1

Zgubiono kartę zwolnienia Aufmana Moszka Mordki, Franciszkańska 9. 806-1

Rajter Moszek zam. Miedziana 14 zgubił paszport zagraniczny. 811-1

Redaktor J. Piewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-90.